

Apelācijas sūdzības iesniedzējs šajā ziņā apgalvo, ka ir pārkāpti spriedumā T-515/14 P *Alexandrou*/Komisija izklāstītie principi; pārkāpti Savienības tiesību vienotības un konsekvences principi; pārkāpts Regulas Nr. 1049/2001⁽¹⁾ 4. pants; pieļauts procesuāls pārkāpums, neņemot par daļu no prasībā ietvertajiem prasījumiem, kā arī ir nepareizi interpretēti un sagrozīti lietas fakti.

Trešā daļa par noraidīto prasījumu atcelt vispārējā konkursa EPSO/AD/338/17 atlases komisijas 2017. gada 4. decembra lēmumu apelācijas sūdzības iesniedzēju nepieļaut dalībai konkursa nākamajā kārtā pārsūdzētā sprieduma 78.–99. punkts)

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka ir pārkāpts un nepareizi piemērots Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 1.d pants un Direktīvas 2000/43/EK⁽²⁾ 8. panta 1. punkts; ka pārsūdzētais spriedums ir acīmredzami nelogisks un ir pieļauta acīmredzama kļūda minēto Civildienesta noteikumu 1.d panta vērtējumā un tā pārkāpums.

Ceturtdā daļa par kaitējuma un tiesāšanās izdevumu atlīdzinājumu (pārsūdzētā sprieduma 183.–198. punkts)

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka arī Vispārējās tiesas sprieduma daļas par kaitējuma un tiesāšanās izdevumu atlīdzinājumu būtu jāatceļ, ciktāl tās ir cieši saistītas ar prasības atcelt pirmajā instancē apstrīdētos lēmumus noraidījumu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

(²) Padomes Direktīva 2000/43/EK (2000. gada 29. jūnijs), ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības (OV 2000, L 180, 22. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 31. augustā iesniedza *Bundesgerichtshof*
(Vācija) – *Verband Sozialer Wettbewerb e. V./familia-Handelsmarkt Kiel GmbH & Co. KG***

(Lieta C-543/21)

(2021/C 490/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Verband Sozialer Wettbewerb e. V.

Atbildētāja: familia-Handelsmarkt Kiel GmbH & Co. KG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “pārdošanas cena” Direktīvas 98/6/EK⁽¹⁾ 2. panta a) punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir jāietver arī depozīta maksa, kas patērētājam ir jāmaksā, iegādājoties preces nododamās pudelēs vai burkāšos?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai saskaņā ar Direktīvas 98/6/EK 10. pantu dalībvalstis drīkst saglabāt spēkā tādu tiesību normu kā *Preisangabenverordnung* 1. panta 4. punkts, kas ir atkāpe no Direktīvas 98/6/EK 3. panta 1. un 4. punkta, skatot tos kopsakarā ar 2. panta a) punktu, atbilstoši kurai gadījumā, ja papildus atlīdzībai par precīzi tiek prasīta atmaksājama garantija, tās lielums ir jānorāda papildus preces cenai un nav jāveido kopējā summa, vai arī Direktīvā 2005/29/EK⁽²⁾ paredzētā pilnīgas saskaņošanas pieeja to nepieļauj?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/6/EK (1998. gada 16. februāris) par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas (OV 1998, L 80, 27. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV 2005, L 149, 22. lpp.).